

Arrest

nr. 41 496 van 9 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. LEYSEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 maart 2009 en heeft zich op 30 maart 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 21 april 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 23 oktober 2009.

1.3. Op 10 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 december 2009 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Myakhel in het district Tagab van de provincie Kapisa. Ongeveer vijftig jaar geleden bent u in het huwelijk getreden met H. (...) K. (...). Hij is een landbouwer en aanhanger van de Taliban. U heeft zes miskramen gehad en bleef hierdoor kinderloos. Daarom besloot uw echtgenoot te huwen met een andere vrouw. U en deze vrouw maakten vaak ruzie en uw echtgenoot koos steeds de kant van zijn tweede echtgenote. U werd bovendien slecht behandeld door uw echtgenoot. Vlak voor uw vlucht uit Afghanistan onttaarde een discussie tussen u en uw echtgenoot: u werd boos en spuwde in zijn gezicht, waarna hij u wilde doodschieten. U kon echter weglopen en ging naar een vriendin, Pashtoun genaamd, die in een naburig dorp woonde. Zij stuurde haar zoon naar uw zus, om haar om hulp te vragen. Uw zus besloot dat het beter was Afghanistan te ontvluchten. Zij regelde uw reis. Op 29 maart 2009 bent u in België aangekomen en een dag later heeft u een asielaanvraag ingediend.

U vreest te worden gedood door uw echtgenoot in geval van terugkeer.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal in principe de vluchtelingenstatus worden toegekend.

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of inzake het voorkomen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofdte zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Dient echter te worden vastgesteld dat u dermate vage en beperkte verklaringen aflegt over uw regio van herkomst dat u het de asielinstanties onmogelijk maakt om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw verblijfplaats en werkelijke situatie (zie informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal).

Zo is het zeer bevreemdend dat u enerzijds wist welke bankbiljetten in omloop waren, dat u zelfs de kleuren van enkele biljetten noemde en dat u de prijzen van vlees kon noemen, maar u er anderzijds geen idee van hebt hoe de in Afghanistan gebruikte munteenheid noemt (CGVS, p. 4 en 8). U kan aangeven dat u voor producten "180", "130" en "40" betaalde, maar zelfs wanneer u wordt uitgelegd dat in België bv. met euro's wordt betaald, kan u nog niet aangeven welke eenheid in Afghanistan wordt gebruikt.

Het is eveneens opmerkelijk dat u er in het geheel geen idee van heeft welke jaar het nu is volgens de Afghaanse kalender: u zou wel geregeld data hebben gehoord maar zou zich deze achteraf nooit hebben kunnen herinneren, zo zegt u (CGVS, p. 2). Dit is weinig geloofwaardig. Verder bleek u geen enkele uitleg te kunnen geven over radio- of TV-programma's die in Afghanistan worden uitgezonden (CGVS, p. 9). Nochtans blijkt de overgrote meerderheid van de Afghanen toegang te hebben tot deze media. Ook op de vraag of u ooit iets heeft opgevangen over verkiezingen in Afghanistan, antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat er geen radio, elektriciteit of tv was en jullie er van de mannen niets over mochten weten (CGVS p.8). Hoe dan ook kan verondersteld worden dat u minstens iets zou hebben gezien of vernomen over de opeenvolgende verkiezingen, die immers tot in de kleinste dorpjes werden georganiseerd.

U stelde afkomstig te zijn uit het dorp Myakhel in het district Tagab in de provincie Kapisa, maar u kon zo goed als geen uitleg geven over deze regio. Nochtans zou u hier bijna zestig jaar lang geleefd hebben. Zo noemde u enkele dorpen in de vallei waarin uw dorp zich zou bevinden. Sommige van deze dorpen zijn terug te vinden op de kaart waarop het Commissariaat-generaal zich ondermeer baseert (die eveneens werd bijgevoegd in het administratief dossier), maar liggen evenwel niet zozeer in de buurt van Myakhel dan wel op diverse plaatsen in Tagab. Nehalam, waar u zich zou hebben verstoppt nadat u uw echtgenoot bent ontvlucht en waarvan u beweerde dat dit dorp niet in de buurt van een rivier ligt maar iets hogerop in de vallei, blijkt bovendien wel aan een rivier te liggen. Het door u genoemde dorp Gulnozalay, dat tussen uw dorp en Nehalam zou liggen, is niet terug te vinden op de beschikbare kaart maar Khan Doda, dat wel tussen deze twee dorpen ligt, bleek u dan weer niet te kennen. Andere door het Commissariaat-generaal genoemde dorpen bleek u daarenboven evenmin te kennen (CGVS, p. 5-7).

Vervolgens beweerde u dat uw zus in Qalai Naw woonde, wat u "meer naar Kapisa" situeerde (CGVS, p. 2). U kon evenwel niet preciseren in welk district van de provincie zij woonde (CGVS, p. 3). Uw verklaring dan men via Baderkhel (of Bahadurkhel), Sultankhel en Tagab naar Qalai Naw zou moeten gaan, houdt daarenboven geen steek, aangezien Badarkhel ten zuiden van Tagab ligt en

Sultankhel ten noorden van Tagab ligt. Het blijft dan ook geheel onduidelijk waar dit dorp zich zou bevinden.

Toen verder werd gevraagd hoe ver Myakhel van de districtshoofdplaats van Tagab ligt, bleef u uiterst vaag. U zegde dat enkele mannen van uw dorp soms gingen, dat ze eerst te voet gingen en dan verder reisden per auto, maar hoe lang ze dan wel moesten rijden, wist u in het geheel niet (CGVS, p. 5). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat u in al die jaren wel eens in de (overigens niet zover afgelegen) hoofdplaats van uw district bent geweest en u een begin van indicatie zou kunnen geven waar uw dorp zich ten opzichte van deze plaats bevindt. U kon evenmin uitleggen waar Mahmud Raqi, de hoofdstad van Kapisa, ligt (CGVS, p. 4).

Ook op de vraag waar het district Alasay zich bevindt en of u hier iets over kan vertellen, komt u niet verder dan te zeggen dat u er nooit geweest bent en u er wel eens over gehoord heeft (CGVS p.7). Nochtans ligt dit district op slechts een tweetal kilometer van uw beweerde woonplaats. U wist evenmin of Alasay al dan niet dicht bij Tagab ligt dan Kabul en situeerde dit district ten onrechte op de weg naar Muhammed Raqi (CGVS, p. 7). Dit alles maakt dat moet worden besloten dat uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving uitermate beperkt is. Hoewel uiteraard van een Afghaanse vrouw in het traditionele Afghanistan geen encyclopedische kennis van het land kan verwacht worden, kan toch verondersteld worden dat ze een minimum aan zaken kan aanreiken omtrent plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van het dorp waarin ze sinds lang woonde. Dat u verder geen enkele andere provincie in Afghanistan kan opnoemen en evenmin andere districten in uw eigen provincie kent (CGVS, p. 3), is in het licht van uw gebrekkige kennis over de dorpen nabij het uwe, dan ook slechts een voetnoot. Wat uw kennis over dorp en leefomgeving betreft, is het verder opmerkelijk dat u niet kan preciseren wie de dorpsverantwoordelijk van uw dorp of enig naburig dorp is (CGVS, p. 6), terwijl deze personen een belangrijke rol spelen in de Afghaanse samenleving en doorgaans door iedereen, ook de vrouwen, gekend is.

Bovendien is het opmerkelijk dat u bij het invullen van de vragenlijst verklaarde van Tadjiekse origine te zijn (21 april 2009, punt 6), maar u deze vraag op het Commissariaat-generaal niet kon beantwoorden. U stelde toen enkel "Dari" of "Dari-sprekend" te zijn en kon verder niet uitleggen tot welke bevolkingsgroep u behoort (CGVS, p. 2 en 8). Toen werd gevraagd naar de etnische samenstelling in uw dorp sprak u opnieuw over Dari-sprekenden (CGVS, p. 2 en 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en die is toegevoegd in het administratief dossier) blijkt nochtans dat Tagab voornamelijk wordt bevolkt door Pashtouns. Niet enkel is het vreemd dat u dit volledig incorrect inschat, eveneens is het zeer bevreemdend dat iemand uit deze regio naast het Dari geen Pashtou zou beheersen (CGVS, p. 7).

Daarnaast bleek u de meest recente districtsgouverneur, provinciegouverneur en politieverantwoordelijke te kunnen noemen die, aldus uw verklaringen, ongeveer een jaar deze functie uitoefenden. U kende evenwel geen enkele van hun voorgangers (CGVS, p. 4). Het mag verbazen dat u enerzijds deze drie personen vlot kan opnoemen, maar anderzijds geen enkele persoon kende die deze functies voor hen heeft uitgeoefend. Vervolgens bleek u geen lokale taliban-leiders of commandanten te kunnen noemen (CGVS p. 4). In alle redelijkheid kan evenwel worden verwacht dat u toch mag weten wie de lokale talibanleiders in uw regio zijn, aangezien zij volgens uw verklaringen in uw regio aan de macht zouden zijn.

U kon evenmin verdere uitleg geven over veiligheidsincidenten in uw regio. U wist dat er een raket werd afgevuurd in Tagab, dicht bij het districtshuis, maar wist voor de rest niets te vertellen over deze gebeurtenis. Evenmin bent u op de hoogte van andere veiligheidsincidenten, hetgeen zeer opmerkelijk is, zelfs voor iemand die beweert steeds thuis te zijn gebleven (CGVS, p. 7 en 8). Voorts bleek u geen enkele mujdahheddin-groepering bij naam te kunnen noemen (CGVS, p. 4). In alle redelijkheid kan toch worden verwacht dat u enkele mudjaheddin-groepering zou kennen, aangezien zij een belangrijke rol hebben gespeeld in de recente Afghaanse geschiedenis en ook strijd hebben geleverd in Tagab. U had evenmin enig idee van acties van buitenlandse strijdkrachten (CGVS, p. 8), terwijl deze ook missies ondernemen in Tagab.

Ook op andere vlakken legde u uitermate summiere verklaringen af. Zo kon u geen enkele uitleg geven over de manier waarop uw vlucht uit Afghanistan werd geregeld, noch had u enig idee over het betaalde bedrag. U voegde bovendien toe geen enkel detail over uw reisweg te kunnen geven (CGVS, p. 9), hetgeen ook blijkt uit uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (vraag 34), waar u geen enkel land kan aangeven dat u zou hebben doorkruist op uw reis van Afghanistan naar België. De vaststelling dat u niet het minste informatie kan verschaffen omtrent de organisatie van uw reis noch van uw reisweg is niet zonder belang. Het kan immers worden verondersteld dat iemand die enerzijds verklaart gedurende zestig jaar bijna nooit haar huis te hebben verlaten maar anderzijds wel plots in België is om er asiel aan te vragen, enige verduidelijking kan verschaffen over deze merkwaardige wending in haar levensloop.

Het Commissariaat-generaal erkent tenvolle de moeilijke positie Afghaanse vrouwen tengevolge de heersende sociale tradities en maatschappelijke waarden. Niettemin kan worden verwacht dat u coherente en duidelijke verklaringen aflegt die uw beweringen uit Tagab afkomstig te zijn ondersteunen. U bleek evenwel uiterst oppervlakkige, uiteenlopende en bevreemdende verklaringen af te leggen, waardoor kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw afkomst. U laat het bijgevolg de asielinstanties niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw familiale situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk of van uw verblijfssituatie in andere plaatsen of derde landen. Bijgevolg kan ook op deze basis u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Indien u geen duidelijkheid schept over uw verleden en de hiearaan verbonden verblijfplaatsen, stelt u het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid uw beschermingsnood correct te beoordelen.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai, India of elders in Afghanistan en hebben er een reëel alternatief ontwikkeld. Voor de asielinstanties is het van belang om te kunnen vaststellen of de betrokken kandidaat-vluchteling tot recent in Afghanistan woonde dan wel dat hij sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land verbleef. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon bovendien door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster aan dat zij bepaalde zaken tijdens het interview niet correct wist te schetsen en/of te verwoorden, waaruit het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) meent de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas te kunnen afleiden, en zulks niet kan omdat elk onderzoek individueel dient gevoerd te worden en de uitspraken of de kennis van verzoeker niet kunnen en mogen getoetst worden aan wat 'algemeen bekend is'. Verzoekster onderneemt een poging om een aantal lacunes in haar kennis te verklaren en betoogt dat de gebrekkige algemene kennis in haar hoofde niet als een indicatie mag gebruikt worden ter beoordeling van de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, het motiveringsbeginsel, het draagkrachtbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoekster aan dat de in bestreden beslissing opgesomde motieven niet pertinent zijn en de beslissing niet kunnen verantwoorden aangezien de loutere onwetendheden perfect kunnen worden begrepen in het licht van verzoeksters toestand.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing niet duidelijk vermeldt op grond van welke juridische regels ze werd genomen en dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven niet voldoende deugdelijk en draagkrachtig zijn om te beslissing te schragen.

2.4. Aangaande de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), stelt verzoekster dat niet betwist kan worden dat zij, wanneer zij zou terugkeren naar haar land van herkomst, een reëel risico zou lopen met ernstige schade tot gevolg.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag verworpen omdat zij dermate vage en beperkte verklaringen aflegde over haar regio van herkomst waardoor zij het de asielinstanties onmogelijk maakte om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van haar verblijfplaats en werkelijke situatie, en derhalve ook haar nood aan internationale bescherming. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) het bevreemdend is dat zij enerzijds wist welke bankbiljetten in omloop waren, de kleuren van enkele biljetten noemde en de prijzen van vlees kon noemen, maar zij anderzijds geen idee had hoe de in Afghanistan gebruikte munteenheid noemde, (ii) het opmerkelijk is dat zij er in het geheel geen idee van had welk jaar het nu is volgens de Afghaanse kalender, (iii) zij geen enkele uitleg kon geven over radio- of TV-programma's die in Afghanistan worden uitgezonden, (iv) het opmerkelijk is dat zij nooit iets opgevangen heeft over de verkiezingen, (v) zij zo goed als geen uitleg kon geven over haar beweerde regio van afkomst, zoals uitgebreid toegelicht, (vi) van een Afghaanse vrouw in het traditionele Afghanistan geen encyclopedische kennis van het land kan verwacht worden, doch wel verondersteld kan worden dat ze een minimum aan zaken kan aanrekenen omtrent plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van het dorp waarin ze haar hele leven woonde, (vii) zij verder geen andere provincie in Afghanistan kan opnoemen en zij evenmin andere districten in haar eigen provincie kent, (viii) zij niet kan preciseren wie de dorpsverantwoordelijke van haar dorp of enig naburig dorp is, (ix) het opmerkelijk is dat zij bij het invullen van de vragenlijst verklaarde van Tadjiekse origine te zijn terwijl zij deze vraag op het Commissariaat-generaal niet kon beantwoorden, (x) het vreemd is dat zij de etnische samenstelling in haar streek verkeerd inschat en dat zij naast het Dari, geen Pashtou spreekt, (xi) zij wel de meest recente districtsgouverneur, provinciegouverneur en politieverantwoordelijke kan noemen, doch geen enkele van hun voorgangers kan noemen, (xii) zij geen lokale taliban-leiders of commandanten, mujdahhedin-groeperingen of buitenlandse strijdkrachten kan noemen, (xiii) zij geen uitleg kan geven over veiligheidsincidenten in haar regio en (xiv) zij geen enkele uitleg kan geven over de manier waarop haar vlucht uit Afghanistan werd geregeld, hoeveel geld er werd betaald en welke reisweg ze afgelegd heeft.

Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt derhalve dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing de verklaringen van verzoekster uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen en de bewering dat de Commissaris-generaal nagelaten heeft de wetsartikelen aan te geven waarop de bestreden beslissing steunt, mist feitelijke grondslag.

2.6. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43 027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136 692).

2.7. Waar verzoekster stelt dat haar gebrekkige gangbare algemene kennis niet als indicatie mag gebruikt worden ter beoordeling van de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag omwille van haar minderwaardig geachte positie en haar gebrek aan opleiding, wijst de Raad erop dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste instantie dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart, werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht.

De asielzoeker kan daartoe documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit indienen en indien dit niet het geval is moet hij blijk geven van een voldoende kennis over zijn beweerde streek/land van herkomst. In casu stelde de Commissaris-generaal vast dat, rekening houdende met haar positie als vrouw in Afghanistan, verzoeksters kennis over haar onmiddellijke leefomgeving te beperkt en vaag is waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan haar afkomst uit het dorp Myakhel, gelegen in het district Tagab in de provincie Kapisa.

Verzoekers verweer dat zij slechts de lokale streektaal beheerst en niet het moderne Dari waardoor zij de meeste vragen tijdens de hoorzitting anders heeft begrepen, in het bijzonder dat bepaalde plaatsnamen door elkaar gehaald werden *“door verschillen in woordbeelden”* en dat zij de inhoud van de woorden ‘Wulayat’ (provincie) en ‘wakil’ (dorpsverantwoordelijke) niet kende, doch dat zij wel de naam van provincies en de dorpsverantwoordelijke had kunnen geven indien de tolk een ander woord had gebruikt, is niet ernstig. Uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat verzoekster om de bijstand van een tolk Dari heeft verzocht, zij op 21 april 2009 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd gehoord in het kader van de voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het CGVS en haar verklaringen achteraf werden voorgelezen, zij op 23 oktober 2009 werd gehoord bij het CGVS, haar naar aanleiding daarvan de rol van de tolk werd uiteengezet en verduidelijkt werd dat eventuele problemen gemeld moeten worden, zij uitdrukkelijk verklaarde dat het gehoor bij de DVZ goed verliep, en zij op geen enkel moment heeft aangegeven dat zij het “moderne Dari” niet machtig zou zijn. Uit de eenvoudige lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoekster wel degelijk de vragen heeft begrepen doch dat haar kennis van haar onmiddellijke omgeving quasi nihil is.

Zo slaagt zij erin de in Afghanistan in omloop zijnde munten en biljetten op te sommen alsook de kleur van enkele biljetten aan te geven. Dat zij concreet geantwoord heeft met *“10, 20, 50, 100, 500, 1000 Ropa”* vermits er in haar dorp gerefereerd wordt naar 10 Ropa en niet naar 10 Afghani, strookt niet met het gehoorverslag, waar het volgende staat te lezen: *“100, 500, 100, 50 en zo naar beneden. En welke andere zijn er nog, na 50? 20, 10, 5, een en twee zijn munten, centen zijn er niet.”* (CGVS, p. 8). De post-factum verklaring dat zij niet begrepen had dat zij effectief de naam van het geld moest noemen en dat zij wel weet dat de officiële eenheid Afghani is, kan ook niet aanvaard worden, temeer de vraag tijdens het gehoor verduidelijkt werd met een voorbeeld en verzoekster duidelijk stelde dat zij het antwoord niet wist: *“100 wat, hier betaal je in euro, en daar? Het geld in Afghanistan. Hoe noemt dat, hier noemt het euro? Dat zou ik echt niet weten.”* (CGVS, p. 4).

Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster geen flauw benul heeft van welk jaar het nu is volgens de Afghaanse kalender, ofschoon zij beweert wel de maanden en de seizoenen te kennen. Zij kan ook geen uitleg kan geven over radio- of TV programma's en verklaart dit omdat zij van haar echtgenoot geen tv of radio mocht kijken of luisteren, en dit volgens de sharia verboden was. Dit verweer is niet aanvaardbaar temeer uit het document 'Afghanistan in 2009, A survey of the Afghan people', waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de overgrote meerderheid van de Afghanen toegang heeft tot deze media.

Waar verzoekster ook benadrukt dat zij tijdens de hoorzitting wel nader verklaard heeft waar Qalai Naw zich bevindt, gaat zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat zij evenwel niet kon preciseren in welke provincie haar zus woonde en dat haar verklaring dat men via Baderkhel, Sultankhel en Tagab naar Qalai Naw zou moeten gaan, geen steek houdt aangezien Badarkhel ten zuiden van Tagab ligt en Sultankhel ten noorden van Tagab ligt waardoor het onduidelijk blijft waar dit dorp zich zou bevinden.

Tevens is het onverklaarbaar dat verzoekster zonder enig probleem de naam van de huidige gouverneur, politiecommissaris en districthoofd kan geven (p. 4) en geen idee heeft wie haar eigen dorpsverantwoordelijke is.

Dat zij ook geen enkele Mujdaheddin-groepering of belangrijke Taliban bij naam kan noemen, omdat zij *“nog steeds heel erg bang (is) voor hen”* en ook nog veel schrik heeft voor de mensensmokkelaars waarmee zij naar België vluchtte en zodoende geen enkele toelichting kan geven bij haar vluchtrelaas, is niet aanvaardbaar. De Mudjaheddin en de Taliban zijn de hoofdrolspelers in de turbulente geschiedenis van Afghanistan van de laatste 20 jaar zodat van verzoekster, zelfs indien zij een ongeletterde plattelandsvrouw is die niet veel buiten kwam, minstens mag verwacht worden dat zij in eigen bewoordingen haar belevingen met betrekking tot de veiligheidsincidenten van de laatste jaren kan weergeven, wat in casu niet het geval is.

Daargelaten het feit dat verzoekster van haar echtgenoot niet naar het hoofddistrict mocht gaan en derhalve geen weet zou hebben van de afstand tussen haar dorp en de districthoofdplaats, merkt de Raad op dat verzoekster evenmin op een correcte en coherente manier de etnische samenstelling van haar dorp kan weergeven.

2.8. Gelet op het feit dat verzoekster geen enkel document ter staving van haar identiteit of nationaliteit voorlegt, haar manifest gebrek aan kennis over Myakhel, haar regio van afkomst, en haar vage verklaringen omtrent de wijze waarop ze vluchtte en uiteindelijk in België belandde, maakt verzoekster haar afkomst uit Afghanistan, niet aannemelijk. Derhalve kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld en kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.9. Aangezien verzoekster haar identiteit en afkomst uit Myakhel, Afghanistan, niet aangetoond heeft, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoeksters afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is. Voor zover verzoekster zich ook zou beroepen op de feiten die aan de grondslag liggen van haar asielaanvraag, met name dat zij Afghanistan verlaten heeft omwille van de bedreigingen vanwege haar echtgenoot, merkt de Raad op dat naar aanleiding van bovenstaand onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van haar aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekster op het Commissariaat-generaal werd gehoord en tijdens het interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Dari taal machtig is. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS